

[Socialministeren.]

700 000 Kr., men har samtidig regnet med en Besparelse paa den skønsmæssige Hjælp paa ca. 300 000 Kr.

Ved Gennemførelsen af dette Laaneinstitut i Forbindelse med Folkeforsikringen, Krisekasserne og nærværende Forslags Regler om Børneværn, Børnebidrag og Særhjælp under Sygdom samt i forskellige specielle Trangstilfælde er de kommunale Hjælpekasser for en fornuftig socialpolitisk Betragtning overflødige, vel at mærke, hvis man ikke gør den øvrige Hjælp, som naturligt hører ind under det almindelige skønsmæssige Forsørgelsesvæsen, til egentlig Fattighjælp med Fattighjælps Virkning uden Hensyn til Hjælpens Art, Størrelse eller Modtagerens personlige Forhold, hvad dette Forslag netop *ikke* gør, idet det sondrer mellem Kommunegæld og Fattighjælp.

Kommunegæld, Afsnit VI, Kapitel XXII §§ 304—20, omfatter — i Kraft af Umuligheden af at udtømme Livet i Paragraffer eller at give almindelige Regler, der svarer til hvert enkelt Trangstilfælde og da særlig til de kombinerede, hvor Sygdom, Arbejdsløshed og Børnerigdom falder sammen — dels dette brogede Transsomraade, dels de mange Tilfælde, hvor Særhjælpen fastsætter Betingelser, som Ansøgerne ikke opfylder. Det er paa dette Omraade, man nu i Virkeligheden savner nærmere Regler, og hvor derfor snart Hjælpekasse, snart Fattigvæsen træder til, hvor Dobbeltforsørgelsen flourerer, hvor der fattes Grænser for Hjælpen, fornuftige Bestemmelser om Forholdet mellem de forskellige Hjælpeformer og Supplering af anden Hjælp; det er endvidere her, at Plattenslageriet har sine Chancer, og her, at Selvopgivelsen og Modløsheden er størst, fordi Retsvirkningerne er de samme, hvad enten Fattigvæsenet yder en Flaske Medicin eller Tusinder af Kroner aarlig. Her tiltrænges System, og Forsøg herpaa gøres nu med en Række helt ny Bestemmelser.

§ 305 foreskriver som Hovedregel, at Invalide-, Aldersrente eller anden offentlig Hjælp uden Retsvirkninger, der svarer til fuld Forsørgelse, udelukker Kommunegæld, ligesom Fattighjælp;

§§ 306—07 udelukker omvendt Kommunegæld, hvor Trangen afholdes i Henhold til de foregaaende Kapitler, idet Folk saa

vidt muligt skal holdes borte fra at indrulleres blandt Forsørgelsesvæsenets Stamtæster og

§ 307 udelukker Modtagelsen af Kommunegæld og Fattighjælp samtidig;

§ 308 forbyder som almindelig Regel at supplere Arbejds løn, hvor paagældendes Løn er paa Højde med overenskomstmæssig Betaling; noget, der ofte sker nu.

§ 309 sætter en almindelig Grænse for Størrelsen af Kommunegæld, saaledes at man som Regel ikke ved at give op kan tjene noget og blive bedre stillet end den, der hjælpes gennem Folkeforsikringen eller anden Hjælp uden Retsvirkninger.

§§ 310—11 giver nærmere Regler om den nu saa misbrugte Rejsehjælp samt om Hjælp til Udvandring, og § 312 søger at fastlægge Samarbejdet mellem det sociale Udvalg og de velgørende Foreninger og Institutioner, ligeledes til Modvirken af Plattenslageri, Dobbeltforsørgelse og Prelleri, jfr. herved § 28, Stykke 2, om et Centralkontor, Oplysningskontor eller lignende, saaledes at et saadant skal henlægges under Socialkontoret, og saaledes, at Amtmandens, eventuelt Socialministerens Bistand kan paakaldes, hvor Samarbejdet knirker, jfr. nærmere § 312.

Imidlertid kan der og vil der af og til i Praksis foreligge et saadant Sammentræf af Sygdom, Arbejdsløshed og anden Elendighed, trods Forsørgerens gode Villie og personlige Hæderlighed, at det her som altid maa gælde, at Nød bryder alle Love, og overfor disse menneskelige Tragedier er der ogsaa skabt Ventiler i de foregaaende Bestemmelser, kun at Sagerne i slike Tilfælde skal afgøres af Kommunalbestyrelsen selv, jfr. §§ 308, Stykke 2, 309, Stykke 2, og 311.

Med Hensyn til Retsvirkningerne af den almindelige Kommunegæld, §§ 313—20, er Hovedregelen, at denne kun — foruden den tidligere nævnte Kontrol — medfører Erstatningspligt og udelukker fra visse Arter af Særhjælp, men hvis Kravet om Hjælp stiger, saaledes at Hjælpen maa sidestilles med fuld Forsørgelse og truer med at blive vedvarende, kan Kommunalbestyrelsen efter Indstilling fra det sociale Udvalg bestemme, at Hjælpen, hvor den ikke forklares med store Forsørgerbyrder, Sygdom eller lignende, indtil videre skal betragtes som Fattighjælp, for saa vidt som paagældende mister Valgret og Valgbarhed, og det samme